

ARBEJDSGRUPPEN VEDRØRENDE
KOMMUNE-MOMSEN

28. oktober 1968.

Bilag 2.

Redegørelse vedrørende kommune-moms.

Ved et møde hos finansministeren den 13. maj 1968 med repræsentanter for en række kommuner og kommunale organisationer blev det vedtaget at nedsætte en arbejdsgruppe, som nærmere skulle overveje kommunernes stilling under merværdiafgiften og fremkomme med forslag til løsning af de problemer, som merværdiafgiftsloven havde rejst for kommunerne.

Arbejdsgruppen har haft følgende sammensætning:

direktør P. Andersen-Rosendal, Sygehusforeningen i Danmark,

departementschef P. Gersmann, tolddepartementet,
afdelingschef E. Alban Hansen, tolddepartementet,
amtsvevinspektør Knud Jensen, Tønder amt,
kontorchef fru B. Milhøj, Den danske Købstadforening,
økonomidirektør J. Paldam, Københavns kommune, med kontorchef Jørgen Nielsen som suppleant.

Som sekretær for arbejdsgruppen har fungeret fuldmægtig L. P. Skøtt og senere fuldmægtig P.-E. Nielsen, tolddepartementet.

Arbejdsgruppen har afholdt 7 møder.

I. Kommunernes problemer under den gældende merværdiafgiftslov.

1. Ifølge lovens § 3, stk. 1 c, svares afgiften af offentlige institutioner, der afsætter varer og afgiftspligtige ydelser. Den nævnte lovbestemmelse begrænser efter tolddepartementets opfattelse ikke de offentlige institutioners afgiftspligt til kun at omfatte erhvervs mæssig omsætning; bestemmelsen er derfor blevet fortolket således, at afgiftspligten umiddelbart påhviler enhver kommunal institution, der afsætter varer eller afgiftspligtige ydelser, uanset om afsætningen sker til private eller til andre kommuner eller til staten. Medens de kommunale organisationer oprindeligt mente, at kommunernes ydelser til offentlige institutioner, herunder til staten, ikke skulle medføre pligt til at svare afgift, har man senere i et brev af 17. januar 1968 til finansministeren opgivet dette standpunkt*).

Afgiftspligten må efter departementets opfattelse også anses at omfatte kommunale fællesinstitutioner, der alene leverer til de kommuner, der er parthavere i institutionen.

Der kan henvises til, at der efter lovens § 3, stk. 1 b, skal svares afgift af andelsforeninger og andre foreninger, selv om foreningen kun har afsætning til foreningens medlemmer. Heri er de kommunale organisationer ikke enige (se under punkt 4).

2. Kun i tilfælde, hvor en kommunal institution alene leverer varer eller afgiftspligtige ydelser til den pågældende kommune selv, herunder til andre institutioner under den samme kommune, indtræder der ikke umiddelbart pligt for den kommunale institution til at svare afgift i medfør af lovens § 3, stk. 1 c. Finansministeren kan imidlertid i henhold til § 3, stk. 2, pålægge en kommunal institution at svare afgift, selv om den kun fremstiller eller præsterer varer og ydelser til institutionens eller den pågældende kommunes eget brug, for så vidt dette skønnes nødvendigt af hensyn til private virksomheder, der afsætter tilsvarende varer og ydelser.

*) Brevet er gengivet i det følgende under punkt 4.